

Sygn. akt: VU 1999/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awskiukiewicz

na rozprawie

rozpoznał sprawę z wniosku Przedsiębiorstwa Produkcyjno -Handlowo - Usługowego (...) P. Z., J. K., Z. C.w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

przy udziale osób zainteresowanych: J. B., S. O., S. P., T. S., R. S.

o ustalenie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym, o odstąpieniu od wymierzenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz o odstąpieniu od wymierzenia składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

na skutek odwołań Przedsiębiorstwa Produkcyjno -Handlowo - Usługowego (...) P. Z., J. K., Z. C.w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 lipca 2012 roku

znak (...) dec. nr: (...)

I. umorzyć postępowanie w części dotyczącej stwierdzenia braku obowiązku płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowo - Usługowego (...) P. Z. J. K., Z. C.w W. zadeklarowania i odprowadzenia składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za J. B. i S. O. od przychodów uzyskanych w związku z wykonywaniem umów cywilnoprawnych za okres od kwietnia 2010 roku do grudnia 2011 roku,

II. oddala dalej idące odwołania.

Sygn. akt VU 1999/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzjami z dnia 20 lipca 2012 r., nr (...) stwierdził, że J. B., S. O., S. P., T. S., R. S. jako zleceniobiorcy u płatnika składek PPHU (...) W. podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresie od dnia 01 kwietnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz od 03 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. – J. B., S. O.; w okresie od dnia 04 kwietnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz od dnia 03 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. – S. P.; w okresie od dnia 01 lipca 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz od 03 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. – T. S.; w okresie od dnia 01 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. – R. S.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na podstawie protokołu kontroli z dnia 17 kwietnia 2012 r., znak sprawy (...) ustalono, że płatnik składek PPHU (...) W. nie

dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych w/w osób w okresach wskazanych w sentencji wymienionych decyzji z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych. Podczas czynności kontrolnych ustalono, że z w/w osobami były zawarte umowy cywilnoprawne w nazwie posiadające zapis „umowa o dzieło”, których przedmiotem było wykonanie ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 do podwozi wozów górniczych. J. K., jeden ze współników przedsiębiorstwa zeznał, iż ramy powyższe wykonywane były przez osoby na podstawie zawartej z nimi umowy o dzieło, a zdarzało się w latach 2010-2011, że ramy te były wykonywane również przez inne osoby zatrudnione w przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę. Część detali z których składała się rama przygotowywana była wcześniej przez pracowników spółki. Umowy nie przewidywały samodzielności. Zakres czynności jakie należało wykonać narzucany był przez technologię produkcji i wynikał bezpośrednio z dokumentacji technicznej, którą dysponowały osoby wykonujące umowę i w której precyzyjnie określano szczegóły dotyczące parametrów gotowego produktu. Czynności wykonywane w ramach umowy nie miały indywidualnego charakteru, powtarzały się cyklicznie. W umowach nie określano dzieła jakie miało powstać, nie określano ilości ani terminów wykonania. Każdorazowo z osobami wykonującymi umowy o dzieło uzgadniano ilość pracy do wykonania oraz wynagrodzenie przysługujące z tego tytułu. Umowy zawierane były na okresy kilkumiesięczne i odnawiane po zakończeniu roku kalendarzowego. W toku czynności kontrolnych organ rentowy ustalił, iż prace powyższe prowadzone były na terenie działania spółki, w godzinach jej pracy przy użyciu maszyn, urządzeń i narzędzi będących własnością spółki. Ubrania robocze także zapewniała spółka. Prace wykonywane były w zespole. Ramy po wykonaniu przewożone były na inne stanowisko gdzie wykonywane były dalsze operacje produkcyjne. Osoby wykonujące ramy zobowiązane były do dołożenia należytej staranności przy ich wykonaniu. Osoby wykonujące prace nie wystawiały rachunków, a wynagrodzenie otrzymywały na podstawie listy płac. Analizując treść zawartych umów oraz czynności w jej ramach faktycznie wykonywane organ rentowy stwierdził, iż stosunek prawny łączący płatnika składek z osobami wykonującymi na jego rzecz określone prace miał charakter umowy zlecenia a nie umowy o dzieło. Celem umowy o dzieło jest uzyskanie ściśle określonego materialnego bądź niematerialnego efektu, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, lecz starania w celu jego osiągnięcia. W zawieranych umowach cywilnoprawnych nie określano oczekiwanego efektu, a jedynie gotowość do jego wykonywania. W okresie wykonywania umów osoby je zawierające pozostawały do dyspozycji podmiotu zlecającego, korzystając z jego materiałów i narzędzi. Czynności, które te osoby wykonywały nie miały cech wykonywania konkretnego indywidualnie określonego przedmiotu zamówienia. Były realizacją zadań produkcyjnych w miejscu i czasie ustalonym przez przedsiębiorcę w których uczestniczyło wiele osób i stanowiły tylko pewien etap prac w całym procesie produkcyjnym. Obydwie umowy różnią się także układem czasowym. Data odbioru dzieła powinna być w umowie o dzieło precyzyjnie określona, natomiast umowy w niniejszej sprawie zawierane były na okres wielu miesięcy. Te różnice powodują, iż faktycznie umowy zawierane przez płatnika składek określane jako umowy o dzieło należy zaklasyfikować jako umowy zlecenia o których stanowi art.734 §1 k.c a co za tym idzie osoby wykonujące pracę na podstawie takiej umowy podlegają zgodnie z art.6 ust.1 pkt 4 oraz art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym oraz zdrowotnym na podstawie art.66 ust.1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzjami z dnia 20 lipca 2012 r., nr (...) stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno – rentowe, wypadkowe i zdrowotne dla J. B., S. O., S. P., T. S., R. S. jako zleceniobiorców u płatnika składek PPHU (...) W. wynosi kwoty wskazane w sentencjach w/w decyzji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na podstawie protokołu kontroli z dnia 17 kwietnia 2012 r., znak sprawy (...) ustalono, że za okres od 04/2010 r. do 07/2010 r. oraz od 09/2010 do 12/2011 r. płatnik składek PPHU (...) W. nie zadeklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne za J. B., S. O., S. P. z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych; za miesiąc 07/2010 r. oraz za okres od 09/2010 r. do 06/2011 r. oraz od 08/2011 r. do 12/2011 r. płatnik składek PPHU (...) W. nie zadeklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne za T. S.; za okres od 08/2011 r. do 12/2011 r. płatnik składek PPHU (...) W. nie zadeklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne za R. S.. Podczas czynności kontrolnych ustalono, iż z w/w osobami były zawarte umowy cywilnoprawne w nazwie posiadające zapis „umowa o dzieło”, których przedmiotem było wykonanie ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7. Organ rentowy ustalił, iż osoby wykonujące umowy o dzieło nie wystawiały rachunków. Rozliczenie przysługującego im wynagrodzenia odbywało się

poprzez listy płac. Ponadto płatnik składek za 08/2010 r. nie zadeklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe w przypadku J. B., S. O., S. P. oraz T. S., J. K., jeden ze współników wyjaśnił, iż spółka nie deklarowała składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od przychodów osób zatrudnionych na podstawie umów o dzieło. Wobec powyższego płatnik składek winien zadeklarować składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne za w/w osoby w okresach i od podstaw wymiaru wskazanych w sentencjach wymienionych decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzjami z dnia 20 lipca 2012 r., nr (...) stwierdził, że płatnik składek PPHU (...) W. powinien zadeklarować składki na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od przychodów uzyskanych w związku z wykonywaniem umów cywilnoprawnych przez J. B., S. O., S. P., T. S., R. S. za okres od 04/2010 r. do 12/2011 r. w wysokości wskazanej w sentencjach w/w decyzji. Wspólnik spółki J. K. wyjaśnił, iż spółka nie deklarowała składek na powyższe fundusze za w/w osoby od ich przychodów osiągniętych w związku z wykonywaniem umów o dzieło niepodlegających zgłoszeniu do ubezpieczenia emerytalno-rentowego. Płatnik składek pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r. złożył odwołanie od powyższych decyzji. W odpowiedzi na powyższe odwołania ZUS Oddział w L. częściowo uwzględnił żądania płatnika składek poprzez wydanie decyzji z dnia 10 września 2012 r., nr (...) zmieniających decyzje z dnia 20 lipca 2012 r., nr (...) w sprawie należnych składek na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ten sposób, iż płatnik składek PPHU (...) W. nie ma obowiązku zadeklarowania składek na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za J. B. i S. O., którzy osiągnęli wiek 60 lat od przychodów uzyskanych w związku z wykonywaniem umów cywilnoprawnych za okres od 04/2010 r. do 12/2011 r.. Jednocześnie ZUS ustalił dla płatnika składek kwoty należnych składek na powyższe fundusze w wysokości wskazanej w sentencjach decyzji z dnia 10 września 2013 r. nr 14 i 15. Jednocześnie ZUS podtrzymał decyzje z dnia 20 lipca 2012 r. w zakresie składek na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za S. P., T. S. oraz R. S..

Płatnik składek dnia 13 i 14 sierpnia 2012 r. wniósł odwołania od decyzji ZUS z 20 lipca 2012 r., nr (...), zaskarżając je w całości i wnosząc o ich zmianę przez ustalenie, że J. B., S. O., S. P., T. S., R. S. nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu oraz, iż Skarżący jako płatnik składek nie miał obowiązku zadeklarowania składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne. Ponadto Skarżący wnosi o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Skarżący podnosi w odwołaniu, iż umowa łącząca go z w/w osobami bez względu na jej charakter prawny nie była zawierana w czasie gdy osoby świadczące pracę w ramach umowy o dzieło pozostawały równocześnie w stosunku pracy ze Skarżącym. Zdaniem Skarżącego brak jest jakichkolwiek przesłanek wynikających z art. 9 ust.4a i 4b w związku z art.6 ust.1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych o objęciu obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalno-rentowym wymienionych osób. Skarżący podnosi w odwołaniu, iż zawierane umowy należy zaklasyfikować jako umowy o dzieło, ponieważ:

- Zamawiający dostarczał materiał i narzędzia do wykonania dzieła z których Wykonawca miał obowiązek się rozliczyć po zakończeniu dzieła - § 4 umowy, co zgodne jest z treścią art.630 k.c.,
- Przewidziano zmniejszenie lub brak zapłaty za wadliwe wykonanie dzieła –art. 636 i art.637 k.c.,
- Przedmiot umowy był odbierany przez Zamawiającego, po wystawieniu rachunku,
- Zamawiający współdziałał z wykonawcą realizacji dzieła udzielając wskazówek co do jego realizacji przez każdorazowe przekazanie tzw. rysunków złożeniowych elementu gotowego – ramy do podwozi, w zależności od rodzaju montowanego urządzenia górniczego – art.640 k.c.,
- Wykonawca odpowiadał za rezultat, zmontowanie ramy do montażu wozów górniczych,
- Realizacja przedmiotu umowy następowała sukcesywnie w określonym odcinku czasowym,
- Umowa wykonywana była osobiście.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2013 r. pełnomocnik wnioskodawcy cofnął odwołanie od zaskarżonych decyzji w części, w jakiej zostało one uwzględnione decyzjami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 września 2012 r. Nr (...) oraz Nr (...) tj. w części dotyczącej stwierdzenia iż płatnik składek nie ma obowiązku zadeklarowania i odprowadzenia składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za J. B. i S. O. od przychodów uzyskiwanych w związku z wykonywaniem umów cywilno prawnych za okres od kwietnia 2010 r. do grudnia 2011 r. Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2014 r. pełnomocnik organu rentowego w związku z częściowym cofnięciem odwołania wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) P. Z., J. K., Z. C. w W. prowadzi działalność obejmującą m.in. produkcję konstrukcji metalowych i ich części, a w szczególności podwozi wozów górniczych w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

Przedmiot działalności przedsiębiorstwa w okresie od kwietnia 2010 r. do grudnia 2011 r. wykonywany był w oparciu o umowy nazwane umowami o dzieło zawarte z zainteresowanymi J. B., S. O., S. P., T. S. oraz R. S..

W treści umów zainteresowany, jako przyjmujący zamówienie, zobowiązywał się do wykonania dzieła polegającego na wykonaniu ramy FM 1,7 lub RM 1,7, tj. elementów konstrukcyjnych podwozi wozów górniczych o długości ok. 7 m oraz szerokości ok. 4 m. Zgodnie z postanowieniami umów wykonawca nie mógł powierzyć ani w całości ani w części wykonania dzieła osobom trzecim. W przypadku powstania zwłoki przy wykonaniu dzieła, wykonania go wadliwie lub w sposób nienależny zamawiającemu przysługiwało prawo pomniejszenia wynagrodzenia lub anulowania zamówienia bez odszkodowania. Przyjmujący zamówienie był ponadto zobowiązany do zwrotu wszystkich narzędzi i niewykorzystanych materiałów zamawiającemu w momencie odebrania dzieła przez zamawiającego. Płatnik składek zobowiązywał się natomiast do wydania zainteresowanemu materiałów i narzędzi oraz wypłaty wynagrodzenia za wykonanie dzieła w wysokości ustalonej przed każdorazowym zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w formie przelewu lub gotówką.

Przy montażu konstrukcyjnym ramy, w zależności od stopnia zaawansowania prac montażowych (montaż podstawy, montaż ściany) pracowało od 3 do 4 osób jednocześnie. Liczba montowanych ram była uzależniona od umów w tym zakresie podpisanych przez spółkę z kontrahentami. Jednorazowo zainteresowani wykonywali jedną ramę. Czas wykonywania ramy był uzależniony od jej rodzaju oraz stopnia skomplikowania montażu wynikającego z rysunku technicznego przekazywanego zainteresowanym przez płatnika składek. W skład grupy montażowej wchodziłi wszyscy zainteresowani z wyjątkiem J. B., który zajmował się frezowaniem elementów stalowych o różnych gabarytach, wykorzystywanych przy montażu ram. Przy załadunku i rozładunku detali do frezowania, których waga sięgała 20 kg J. B. korzystał z pomocy innych zainteresowanych. Frezowanie dużego elementu zajmowało kilka godzin, zaś realizacja czynności wynikających z umowy kilka dni.

Czynności związane z montażem ram wykonywane były przy użyciu maszyn, urządzeń i narzędzi (suwnica, spawarka skrzyniowa, narzędzia treserskie - młotki, poziomice) stanowiących własność spółki w miejscu wskazanym przez płatnika składek, tj. na jednej z hal produkcyjnych, w godzinach pracy przedsiębiorstwa, tj. od 7:00 do 15:00. Materiały w ilości niezbędnej do wykonania ramy ułożone były na paletach i żaden z członków grupy montażowej nie kwitował ich odbioru. Płatnik składek nie sprawował bezpośredniego nadzoru nad zainteresowanymi i nie ewidencjonował ich obecności w przedsiębiorstwie.

Zainteresowani byli obowiązani poprawić usterki lub nieścisłości z rysunkiem technicznym stwierdzone przez przedstawicieli wydziału kontroli, którzy w imieniu spółki odbierali ramę po wykonywaniu czynności na podstawie zawartych z płatnikiem umów cywilnoprawnych.

Osoby wykonujące czynności na podstawie umów cywilnoprawnych nie ewidencjonowały ilości i rodzaju wykonanych ram oraz przepracowanych godzin. Rozliczanie miesięcznego wynagrodzenia odbywało się poprzez listy płac. Wysokość wynagrodzenia była zmienna i uzależniona od liczby i rodzaju wykonywanych ram, a także ilości przepracowanych godzin. Wpłaty były dokonywane przelewem na konto bankowe lub w gotówce.

Dowody: - akta ZUS: zaświadczenie, k. 47;

- przesłuchanie zainteresowanego J. B.: protokół rozprawy z 06.11.2013 r. 00:22:49-01:15:11;

- przesłuchanie zainteresowanego S. O.: protokół rozprawy z 06.11.2013 r. 01:15:11-01:56:38;

- przesłuchanie zainteresowanego S. P.: protokół rozprawy z 06.11.2013 r. 01:57:27-02:47:43.

- przesłuchanie zainteresowanego T. S.: protokół rozprawy z 27.01.2014 r.

- przesłuchanie zainteresowanego R. S.: protokół rozprawy z 27.01.2014 r.

Takie umowy płatnik składek zawierał z:

I. J. B. w dniu 1 kwietnia 2010 r. (Nr (...)) oraz w dniu 3 stycznia 2011 r. (Nr (...)). W umowach zainteresowany zobowiązywała się wykonać dzieło polegające na wykonaniu ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 w ilości do uzgodnienia jednorazowo przed każdym wykonaniem dzieła. W powyższych umowach określano termin rozpoczęcia wykonania dzieła oraz jego ukończenia, przy czym termin rozpoczęcia pokrywał się z terminem zawarcia umowy, a ukończenie dzieła miało nastąpić do końca roku kalendarzowego. Strony tych umów ustalały, iż do wykonania dzieła Zamawiający wyda Wykonawcy na jego żądanie wszelkie niezbędne materiały i narzędzia, a Wykonawca zobowiązywał się, po zakończeniu dzieła, rozliczyć z otrzymanych materiałów i narzędzi oraz zwrócić te, których nie zużył do wykonania dzieła, najpóźniej w dniu jego wydania. Za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie brutto w wysokości ustalonej każdorazowo przed zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w formie przelewu lub gotówką, w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w siedzibie Zamawiającego.

Dowody: - akta ZUS: umowa o dzieło Nr (...); umowa o dzieło Nr (...), k. 209-211; lista płac, k. 219-329.

II. S. O. w dniu 1 kwietnia 2010 r. (Nr (...)) oraz w dniu 3 stycznia 2011 r. (Nr (...)). W umowach zainteresowany zobowiązywała się wykonać dzieło polegające na wykonaniu ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 w ilości do uzgodnienia jednorazowo przed każdym wykonaniem dzieła. W powyższych umowach określano termin rozpoczęcia wykonania dzieła oraz jego ukończenia, przy czym termin rozpoczęcia pokrywał się z terminem zawarcia umowy, a ukończenie dzieła miało nastąpić do końca roku kalendarzowego. Strony tych umów ustalały, iż do wykonania dzieła Zamawiający wyda Wykonawcy na jego żądanie wszelkie niezbędne materiały i narzędzia, a Wykonawca zobowiązywał się, po zakończeniu dzieła, rozliczyć z otrzymanych materiałów i narzędzi oraz zwrócić te, których nie zużył do wykonania dzieła, najpóźniej w dniu jego wydania. Za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie brutto w wysokości ustalonej każdorazowo przed zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w formie przelewu lub gotówką, w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w siedzibie Zamawiającego.

Dowody: - akta ZUS: umowa o dzieło Nr (...), k. 201-202; umowa o dzieło Nr (...), k. 211-212; lista płac, k. 219-329.

III. S. P. w dniu 4 kwietnia 2010 r. (Nr (...)) oraz w dniu 3 stycznia 2011 r. (Nr (...)). W umowach zainteresowany zobowiązywała się wykonać dzieło polegające na wykonaniu ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 w ilości do uzgodnienia jednorazowo przed każdym wykonaniem dzieła. W powyższych umowach określano termin rozpoczęcia wykonania dzieła oraz jego ukończenia, przy czym termin rozpoczęcia pokrywał się z terminem zawarcia umowy, a ukończenie dzieła miało nastąpić do końca roku kalendarzowego. Strony tych umów ustalały, iż do wykonania dzieła Zamawiający wyda Wykonawcy na jego żądanie wszelkie niezbędne materiały i narzędzia, a Wykonawca zobowiązywał się, po zakończeniu dzieła, rozliczyć z otrzymanych materiałów i narzędzi oraz zwrócić te, których nie zużył do wykonania dzieła, najpóźniej w dniu jego wydania. Za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie brutto w wysokości

ustalonej każdorazowo przed zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w formie przelewu lub gotówką, w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w siedzibie Zamawiającego.

Dowody: - akta ZUS: umowa o dzieło Nr (...), k. 203-206; umowa o dzieło Nr (...), k. 213-214; lista płac, k. 219-329.

IV. T. S. w dniu 1 lipca 2010 r. (Nr (...)) oraz w dniu 3 stycznia 2011 r. (Nr (...)). W umowach zainteresowany zobowiązywał się wykonać dzieło polegające na wykonaniu ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 w ilości do uzgodnienia jednorazowo przed każdym wykonaniem dzieła. W powyższych umowach określano termin rozpoczęcia wykonania dzieła oraz jego ukończenia, przy czym termin rozpoczęcia pokrywał się z terminem zawarcia umowy, a ukończenie dzieła miało nastąpić do końca roku kalendarzowego. Strony tych umów ustalały, iż do wykonania dzieła Zamawiający wyda Wykonawcy na jego żądanie wszelkie niezbędne materiały i narzędzia, a Wykonawca zobowiązywał się, po zakończeniu dzieła, rozliczyć z otrzymanych materiałów i narzędzi oraz zwrócić te, których nie zużył do wykonania dzieła, najpóźniej w dniu jego wydania. Za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie brutto w wysokości ustalonej każdorazowo przed zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w formie przelewu lub gotówką, w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w siedzibie Zamawiającego.

Dowody: - akta ZUS: umowa o dzieło Nr (...), k. 207-208; umowa o dzieło Nr (...), k. 215-216; lista płac, k. 219-329.

V. R. S. w dniu 1 kwietnia 2010 r. (Nr (...)) oraz w dniu 1 sierpnia 2011 r. (Nr (...)). W umowach zainteresowany zobowiązywał się wykonać dzieło polegające na wykonaniu ramy FM 1,7 lub ramy RM 1,7 w ilości do uzgodnienia jednorazowo przed każdym wykonaniem dzieła. W powyższych umowach określano termin rozpoczęcia wykonania dzieła oraz jego ukończenia, przy czym termin rozpoczęcia pokrywał się z terminem zawarcia umowy, a ukończenie dzieła miało nastąpić do końca roku kalendarzowego. Strony tych umów ustalały, iż do wykonania dzieła Zamawiający wyda Wykonawcy na jego żądanie wszelkie niezbędne materiały i narzędzia, a Wykonawca zobowiązywał się, po zakończeniu dzieła, rozliczyć z otrzymanych materiałów i narzędzi oraz zwrócić te, których nie zużył do wykonania dzieła, najpóźniej w dniu jego wydania. Za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie brutto w wysokości ustalonej każdorazowo przed zamówieniem. Wynagrodzenie miało być płatne w formie przelewu lub gotówką, w terminie 7 dni po przedłożeniu rozliczenia wykonanego dzieła w siedzibie Zamawiającego.

Dowody: - akta ZUS: umowa o dzieło Nr (...), k. 201-202; umowa o dzieło Nr (...), k. 217-218; listy płac 219-329.

W spornych okresach zainteresowani S. O., S. P., T. S. i R. S. mieli ustalone prawo do emerytury, zaś J. B. miał ustalone prawo do świadczenia przedemerytalnego. Wynagrodzenie uzyskiwane przez wskazane osoby z tytułu wykonywania umowy zawartej z płatnikiem składek, obok pobieranych świadczeń, stanowiło jedyne źródło dochodu zainteresowanych.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie należało wskazać, że decyzjami z dnia 10 września 2012 r. nr (...) oraz nr (...) organ rentowy zmienił decyzje z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie należnych składek na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ten sposób, iż stwierdził, że płatnik składek nie ma obowiązku zadeklarowania składek na FP i FGŚP za J. B. i S. O. od przychodów uzyskanych w związku z wykonywaniem umów cywilnoprawnych za okres od kwietnia 2010 r. do grudnia 2011 r. Stosownie do treści art. 477⁽¹³⁾ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Z uwagi na powyższe, niniejsze postępowanie podlegało umorzeniu w części, w jakiej organ rentowy uwzględnił odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 20 lipca 2012 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, z zastrzeżeniem ust. 4 (osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat). Osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12). Jak wynika natomiast z art. 13 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zleceniobiorcy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, przy czym w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną), jeżeli w umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie. Jak wynika natomiast z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia podlegają również obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Art. 81 tej ustawy stanowi, że do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób z zastrzeżeniem ust. 5 (przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), ust. 6 (podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych) i ust. 10 (podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne dla osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. f i pkt 21, z wyłączeniem osób duchownych będących podatnikami podatku dochodowego od osób fizycznych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych, jest kwota odpowiadająca wysokości świadczenia pielęgnacyjnego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych).

Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.) składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa (ust. 2). Do czasu określenia wysokości składki przez ustawę budżetową, stosuje się składkę w wysokości ustalonej na rok poprzedni. Po ustaleniu wysokości składki przez ustawę budżetową, płatnicy składki dokonują korekty wysokości wpłat od początku roku budżetowego w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa (ust.3).

Zgodnie z treścią art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2007. Nr 69, poz. 415) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, a w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie, a w przypadku osób wykonujących pracę w okresie odbywania karę pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, co najmniej 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Z analizy przytoczonych przepisów wynika, że osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają ubezpieczeniu społecznemu, a w konsekwencji również ubezpieczeniu zdrowotnemu. W stosunku do tej grupy zatrudnionych zachodzi również obowiązek opłacania składek na FP i FGŚP. Z treści art. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych wynika natomiast, że osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, brak również obowiązku opłacania składek na FP i FGŚP.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami zainteresowani J. B., S. O., S. P., T. S. oraz R. S. wykonywali na rzecz płatnika składek, P.P.-H.-U. (...) P. Z., J. K., Z. C. w W. czynności związane z wykonywaniem ram w procesie produkcyjnym podwozi wozów górniczych.

Pomiędzy stronami niniejszego postępowania sporna była natomiast ocena charakteru umów, w oparciu o które zainteresowani wykonywali wskazane czynności. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, iż umowy zawierane między zainteresowanymi a płatnikiem składek były umowami o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Czynności wykonywane w ramach spornych umów nie miały bowiem charakteru czynności przynoszących konkretny, indywidualny rezultat materialny, lecz były realizowane w ramach „starannego działania”. Wnioskodawca oraz zainteresowani wskazywali natomiast, że z treści zawieranych umów jednoznacznie wynikało, że ubezpieczonych łączyły z płatnikiem składek umowy o dzieło.

Zgodnie z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną. Jej istotą jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt III AUa 1700/05). Umowa o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.) w przeciwieństwie do umowy o dzieło jest umową starannego działania. Jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia zindywidualizowanego rezultatu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt III AUa 1700/05).

Sąd miał na uwadze, iż z treści dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS wynikało, że zainteresowanych łączyły z wnioskodawcą umowy nazwane przez strony umowami o dzieło. Istotne jest jednak, że nadana umowie określona treść nie przesądza o charakterze łączącego strony stosunku prawnego. Jakkolwiek z mocy podstawowych zasad obowiązujących w polskim systemie prawa strony umowy mają swobodę zawarcia umowy, wyboru kontrahenta i ukształtowania treści stosunku prawnego z wykorzystaniem wszelkich form prawnych dopuszczalnych przez prawo, to jednak zostaje ona ograniczona bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zatem uprawniony do weryfikacji, czy zawiązanie przez strony określonych stosunków prawnych umowy nie ma na celu obejścia prawa tj. ominięcia, w sposób sprzeczny z przepisami, normy traktującej o obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym i opłacaniu składek.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że łączące płatnika składek z zainteresowanymi umowy cywilnoprawne należy zakwalifikować jako umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Uwagę zwraca, iż w treści umów zawieranych ze spółką (...) osoby zainteresowane zobowiązywały się do wykonywania na rzecz płatnika składek ram FM 1,7 oraz RM 1,7, a więc do wykonywania czynności faktycznych, które nie miały charakteru przynoszących konkretny, indywidualny rezultat. Z treści przedmiotowych umów nie wynikało bowiem jakie dzieło oraz w jakiej ilości miało powstać w okresie ich obowiązywania. Wynik czynności wykonywanych przez zainteresowanych na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z płatnikiem w spornych okresach nie mógł być zatem z góry przez strony przewidziany. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach S. P. oraz S. O., którzy wskazali, że liczba wykonywanych ram była uzależniona od umów podpisanych z kontrahentami spółki, a w związku z tym nie była znana w chwili zawierania długoterminowych umów cywilnoprawnych.

Czynności podejmowane przez zainteresowanych w ramach realizacji umów cywilnoprawnych nie miały cech wykonywania konkretnego indywidualnie określonego przedmiotu zamówienia również z tego względu, że przy montażu konstrukcyjnym ramy, w zależności od stopnia zaawansowania prac montażowych (montaż podstawy, montaż ściany) pracowało od 4 do 5 osób jednocześnie. Również J. B., który zajmował się frezowaniem elementów stalowych przy wykonywaniu powierzonych czynności korzystał z pomocy innych zainteresowanych. Z treści zawartych umów cywilnoprawnych nie wynikało przy tym, jakie dokładnie czynności przy wykonywaniu ram FM 1,7 i RM 1,7 mieli wykonywać poszczególni zainteresowani. Co więcej, czynności polegające na frezowaniu oraz montażu elementów ram stanowiły zaledwie jeden z etapów produkcyjnych podwozi wozów górniczych. Na stanowisko pracy zainteresowanych dostarczano elementy wytwarzane przez inne osoby zatrudnione w spółce, zaś po wykonaniu zaplanowanych operacji przez grupę montażową, rama przewożona była na kolejne stanowisko, w celu dalszej obróbki.

Co więcej, w treści umów zawieranych pomiędzy płatnikiem a zainteresowanymi nie wskazywano terminu ich wykonania. Jak wynikało bowiem z zeznań wszystkich zainteresowanych, końcowy termin umowy nie wyznaczał czasu oddania dzieła, a jedynie koniec zobowiązania do wykonywania czynności będących przedmiotem umów.

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że w procesie wykonania ram FM 1,7 oraz RM 1,7 zarówno J. B., jak również zainteresowani pracujący w grupie montażowej podejmowali szereg jednorodzących, powtarzających się czynności. Jak wskazywano natomiast powyżej, czynności te nie miały charakteru przynoszących konkretny, indywidualny rezultat materialny np. wskazać należy, iż zainteresowany R. S. zajmował się szlifowaniem surowych blach i pomagał przy montażu innym zainteresowanym przytrzymując duże elementy. Dodatkowo z zeznań zainteresowanego R. S. wynika, iż w grupie zainteresowanych przy montażu powozi do ram wozów górniczych każdy z zainteresowanych wykonywał powtarzające się czynności ślusarskie, spawalnicze czasami były to czynności obróbki skrawania. Zdaniem Sądu, obowiązki polegające na wykonywaniu pewnych powtarzających się czynności bez możliwości osiągnięcia konkretnego rezultatu wskazują na charakterystyczną dla zlecenia ciągłość charakteru świadczonej pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r., sygn. akt II UKN 386/99).

Zdaniem Sądu charakterystyczny dla umowy zlecenia był również tryb ustalania wynagrodzeń dla zainteresowanych. Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS oraz zeznań S. P. i S. O., osoby zainteresowane otrzymywały wynagrodzenie na podstawie listy płac. Wysokość wynagrodzenia była zmienna i zależna m.in. od ilości czasu, jaki zainteresowani poświęcali na wykonanie pewnych czynności. Zainteresowani otrzymywali wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy, nie zaś za z góry przewidziany rezultat. Jakkolwiek wnioskodawca wywodził, iż w kolejnych miesiącach ubezpieczeni sporządzali rachunki, stanowiące podstawę naliczenia należnego wynagrodzenia, to jednak zainteresowani zgodnie zeznali, iż nie sporządzali tego rodzaju dokumentów tylko go podpisywali. Jak wynikało natomiast z zeznań S. P., w okresie trwania umów cywilnoprawnych, płatnik składek dwukrotnie przedłożył zainteresowanemu do podpisu plik dokumentów zawierających rozliczenie wykonanych czynności.

Z treści zeznań J. B., S. P. oraz S. O. wynikało ponadto, że czynności polegające na frezowaniu detali oraz montażu ram wykonywano ściśle według danych wynikających z rysunku technicznego przekazywanego zainteresowanym

przez płatnika składek. Jakkolwiek płatnik składek nie ewidencjonował obecności zainteresowanych na terenie przedsiębiorstwa, to jednak zainteresowani wykonywali pracę w miejscu wyznaczonym przez płatnika składek (hala produkcyjna), w godzinach pracy przedsiębiorstwa, przy użyciu maszyn, urządzeń i narzędzi stanowiących własność spółki. Brak swobody co do czasu, miejsca i sposobu wykonywania pracy przeciwstawiają się możliwości uznania łączących strony stosunków prawnych za umowy o dzieło (por. G. Koziel. Komentarz do art. 627 Kodeksu cywilnego).

Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2000 r., sygn. akt IV CKN 152/00). Sąd miał na uwadze, że z treści zeznań S. O. oraz S. P. wynikało, iż zainteresowani byli obowiązani poprawić usterki lub nieścisłości z rysunkiem technicznym stwierdzone przez przedstawicieli wydziału kontroli, którzy w imieniu spółki odbierali ramę po wykonywaniu czynności na podstawie zawartych z płatnikiem umów cywilnoprawnych. Z uwagi na grupowe wykonywanie prac montażowych nie było jednak możliwe ustalenie przedmiotowego zakresu odpowiedzialności konkretnych osób. Jak zeznał ponadto J. K. zainteresowani obowiązani byli do dołożenia należytej staranności przy wykonywaniu ram, przy czym nie udzielali rękopomocy na wykonywane prace.

W świetle powyższego należało zauważyć, iż zakres obowiązków stron i sposób ich wykonywania odpowiadały charakterystycznym cechom umowy zlecenia określonym w przepisach art. 734 -751 k.c., a zatem nie ulega zatem wątpliwości, że strony faktycznie łączyły umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu. Główny nacisk wynikający z celu zawartych umów i zamiaru stron położony był bowiem na staranne działanie wykonawców i taki był rzeczywisty cel łączących strony umów. Wobec faktu, że celem umów nie było osiągnięcie wskazanego w nich efektu, ale jedynie wykonywanie prac w nich wskazanych brak podstaw do ich zakwalifikowania ich zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy.

Uwagę zwraca, że przepis art. 9 ust. 4a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b. Zgodnie z przepisem ust. 4b osoby, o których mowa w ust. 4a, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli umowa o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia została zawarta z pracodawcą, z którym pozostają równocześnie w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy.

Osobami, które w okresie wykonywania spornych umów na rzecz płatnika składek miały ustalone prawo do emerytury lub renty są zainteresowani S. O. i S. P., T. S. i R. S.. Co istotne, zainteresowani w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach nie pozostawali w stosunku pracy. Tym samym na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 4a i 4b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazane osoby podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz na podstawie przepisu art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt 16 i 25 ustawy zdrowotnej ubezpieczeniu zdrowotnemu, a także obowiązkowi opłacenia składek na FP (art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) oraz FGŚP (art. 18 ust. 1 oraz art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy).

Powyższe rozważania należy odnieść również do J. B., który w okresie wykonywania spornych umów na rzecz płatnika składek miał ustalone prawo do świadczenia przedemerytalnego. Jakkolwiek świadczenie przedemerytalne nie jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, to jednak ma charakter zbliżony do tego rodzaju świadczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., sygn. akt II UZP 8/2006).

Z tych względów odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. II wyroku.